

"כשנופלת פצצה, אני רוצה לדעת שעשיתי הכול כדי לדייק ולשמור על המדינה שלי"

סגן נ', בת 21, תושבת מושב בגלבוע
קצינה בחטיבת המחקר באמ"ן, בוגרת אולפנת צביה עפולה

ספרי על דמות משמעותית שהיא שותפה לדרך.

ההורים שלי, קובי וצופית, שמלווים אותי ודואגים תמיד להזכיר לי שהם גאים בי ובדרך שלי, ושווה לי כל רגע של קושי.

צופית, איך את חווה את השירות שלה מאז 7.10?

יש לנו חששות ודאגות לביטחונה ולשלומה של נ', אבל לצד זה - גם המון גאווה והערצה. התפקיד שלה משמעותי כל השנה, אבל בתקופה הזו הוא הפך לקריטי. היא פועלת במסירות אינסופית, ואנחנו מאוד גאים בה.

על אילו כלי התמודדות הייתן ממליצות לחיילות?

למצוא את ההרגלים בשגרה שאותן לא מוותרות עליהם - עוגנים במהלך היום, תפילה, שיעור תורה, או אפילו רגע לדבר עם ה'. זה שומר עלינו ומזכיר לנו את מה שחשוב.

נ', ספרי על הזדמנויות בעקבות התפקיד.

מפגש עם עם ישראל. שיחות עמוקות על הדת שלנו, על מי שאנחנו, על הערכים שמניעים אותנו. זו הזדמנות להיות שליחה של משהו טוב ולהזכיר את עצמי במקומות שלא תמיד נוחים לי.

מה מחזק אותך?

בן הזוג שלי, המשפחה שלי, החיילים שלי. כל האנשים שמקיפים אותי באהבה ונותנים לי משמעות לרצות להיות חזקה וטובה.

צילום: אריק סולטן

ספרי על אירוע משמעותי מהשנה החולפת.

ערב ראש השנה בבור בקריה. אלה הימים האהובים עליי בשנה, אבל זו הייתה הפעם הראשונה שהתפללתי בידיעה שברגע שאסיים את התפילה המקוצרת שלי, אחזור לעבודה - ממש כמו ביום חול. איכשהו, זו הייתה התפילה הכי מרגשת שלי.

מה האתגר הרוחני בתפקיד?

במלחמה או בתקופות מתיחות, כמעט הכול בגדר פיקוח נפש ודוחה שבת. לפעמים קשה להרגיש ששבת נכנסה, אבל אני משתדלת להזכיר לעצמי עם הרגלים קטנים - לא לוותר על הדלקת נרות, להשאיר ספר של פרשת השבוע ליד המחשב, דברים קטנים שמחזקים אותי.

סגן נ' והוריה קובי וצופית

איפה היית ב-7.10?

בבית. זה היה סוף השבוע האחרון לפני שהייתי אמורה להתחיל תפקיד בתחום ההדרכה, אבל הכול השתנה ברגע. במצו"ש ארזתי תיק ונסעתי לקריה, למשמרות רצופות של מתח ושליחות שלא חשתי קודם.

האם המלחמה גרמה לך

לראות את תפקידך אחרת?

לגמרי. גם בשגרה התפקיד שלי מלא משמעות, אבל המלחמה המחיש לי עד כמה כל מילה שלי קריטית. למדתי שאסור לדחות שום דבר, כי בסוף, כשנופלת פצצה, אני רוצה לדעת שעשיתי את כל שביכולתי כדי לדייק ולשמור על המדינה והעם שלי.

מה את עושה בצבא?

התגייסתי כחוקרת מודיעין בחטיבת המחקר, והיום אני מפקדת על כמה חוקרים מדהימים. התפקיד כולל מחקר והפלת מטרות בשטח אויב.

איך החלטת להתגייס?

תמיד הרגשתי שהמסע שלי יכול גיוס לצבא. היו לי התלבטויות, אבל בכל פעם שראיתי חיילת בחצאית, חשתי שאני חייבת את זה לעצמי ולעם ישראל.

האם רצית להתגייס דווקא לתפקיד הזה, ולמה?

לא כיוונתי לתפקיד מודיעין, אלא חיפשתי תפקיד עם יותר אינטראקציה בין-אישית. אבל הקב"ה העביר אותי מסע, ואני מודה לו על כך בכל יום. לא הייתי רוצה לשרת בשום תפקיד אחר, ודאי לנוכח המלחמה.

איך הגיבה הסביבה שלך להחלטה להתגייס?

המשפחה שלי חיבקה אותי מאוד, ובן הזוג שלי תמך וליווה אותי מההתחלה. הם גאים בי מאוד על ההחלטה הזו.

איך נראים הימים האלה?

משורפים, ברוך ה'. כמו כל התפקידים בצבא, המלחמה מחייבת אותי להיות הרבה יותר דרוכה כי הכול נפיץ. במקביל, אני משתדלת להיות יותר עם החיילים שלי ולעבד איתם את התקופה האחרונה, שהייתה אינטנסיבית ומורכבת.